

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617209918
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6617209918.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jaroslava Mikulaja, v právnej veci žalobcu R Collectors s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8/A, IČO: 50 094 297, zastúpený Advokátskou kanceláriou RELEVANS, s. r. o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 47 232 471, proti žalovanému L. I., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. B. XXX, t. č. V. E. K. J. F. S., S.-I., K. XXXX, X. S., o zaplatenie 1 000,-Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 12Csp/202/2017 - 79 zo dňa 30. 11. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 12Csp/202/2017 - 79 zo dňa 30. 11. 2017 v napadnutom výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol v časti zmluvného úroku vo výške 29,90 % ročne zo sumy 1.000,- Eur od 08. 06. 2017 do zaplatenia a v časti zaplatenia bankových poplatkov, ako aj v závislom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania potvrdzuje .

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec, ako súd prvej inštancie rozsudkom z 30. novembra 2017 prvou výrokovou vetou uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 000,-Eur, dlžné úroky z istiny vo výške 1.141,05 Eur, spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.000,- Eur od 08.06.2017 do zaplatenia, v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,- Eur, vždy mesačne do 25. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že nezaplatením jednej splátky sa stane splatný celý dlh. Druhou výrokovou vetou žalobu v časti zaplatenia zmluvného úroku vo výške 29,90 % ročne zo sumy 1.000,- Eur od 08.06.2017 do zaplatenia a zaplatenia bankových poplatkov vo výške 43,78 Eur zamietol. Treťou výrokovou vetou priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 95,8 %.

2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca uplatnil svoje nároky zo zmluvy o úvere Dobrá pôžička číslo XXXXXXXXXXXX, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom. Na základe zmluvy poskytol žalovanému žalobca peňažné prostriedky v sume 1.000,- Eur. Žalovaný úver neplnil riadne a včas, preto veriteľ vyhlásil dňa 13.10.2014 úver za predčasne splatný. Po tomto termíne už žalovaný z dlžnej sumy nezaplatil nič. Ku dňu 07.06.2017 je preto žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 1.000,- Eur, dlžný úrok z istiny vo výške 1.141,05 Eur do 07.06.2017, zmluvný úrok vo výške 29,90 % ročne zo sumy 1.000,- Eur od 08.06.2017, úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.000,- Eur od 08.06.2017 do zaplatenia, a bankové poplatky vo výške 43,78 Eur. Žalobca na výzvu súdu uviedol, že s poskytnutím úveru bol späť aj jeho nárok na zmluvné úroky, ide o dohodnuté zmluvné plnenie akcesorickej povahy. Pretože nedošlo k vráteniu celej poskytnutej istiny, nedošlo ani k zániku dohodnutého záväzku žalovaných, v zmysle ktorého sú povinní naďalej uhrádzať

zmluvne dohodnuté úroky. Zmluvný úrok je odplatom za poskytnutie úveru, sankčný úrok nie je a nemôže byť kompenzáciou tejto ceny finančných prostriedkov.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení vyjadril svoju ochotu splácať žalovanú sumu v splátkach, maximálne vo výške 50,-Eur mesačne s tým, že uviedol, že si je vedomý neplnenia svojich povinností, nedovoľovala mu to jeho finančná situácia. V splátkach vyjadril ochotu splatiť dlžnú sumu z dôvodu, že je vo výkone trestu odňatia slobody.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil, že zostatok dlhu na istine žalovaného z titulu poskytnutého úveru ku dňu 07. 06. 2017 je vo výške 1.000,-Eur. Ďalej súd zistil, že žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 13. 10. 2014 a v tomto smere vyjadril názor, že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutého úveru patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Záväzok dlžníka vrátiť veriteľovi poskytnutý úver je hlavným záväzkovým vzťahom. Úrokový záväzkový vzťah je vedľajším a akcesorickým peňažným záväzkom k hlavnému záväzku. Splnením hlavného záväzku alebo iným zo spôsobov jeho zániku, zaniká aj akcesorický záväzok úrokový. Preto dospel k záveru, že žalobca má právo na zaplatenie dohodnutého zmluvného úroku z úveru vo výške 29,90 % ročne len do 13.10.2014, kedy bola vyhlásená pohľadávka za splatnú. Na základe toho priznal žalobcovi právo na zaplatenie vyčísleného úroku z úveru do 13.10.2014, čo predstavuje sumu 1.141,05 Eur. Žalobca listinným dôkazom preukázal, že do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru výška nezaplateného úroku z úveru bola vo výške 990,39 Eur a výška úroku z omeškania do zosplatenia úveru bola vo výške 150,66 Eur (spolu 1.141,05 Eur). Žalovaného súd zaviazal aj na zaplatenie istiny z poskytnutého úveru vo výške 1.000,-Eur spolu s 5,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.000,-Eur od 08. 06. 2017 do zaplatenia v zmysle § 517 ods. 1, 2 OZ. Vo zvyšku - zaplatenie úroku z úveru po vyhlásenej predčasnej splatnosti úveru vo výške 29,90% ročne zo sumy 1.000,-Eur od 08. 06. 2017 do zaplatenia žalobu zamietol, rovnako zamietol aj uplatnené bankové poplatky vo výške 43,78 Eur, nakoľko tieto neboli žiadnym listinným dôkazom preukázané, v tejto časti žalobca neunesol dôkazné bremeno. Vzhľadom na situáciu žalovaného, ktorý sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, povolil mu splácať priznanú sumu v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,-Eur mesačne. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP, teda podľa pomeru úspechu vo veci.

5. Žalobca podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie, a to voči zamietavému výroku rozsudku a výroku o trovách konania majúci za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP). Vyjadril svoj názor, že žalobca má nárok na zmluvné úroky tak, ako to vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Cdp 2906/2000, podľa ktorého odstúpením od zmluvy o úvere podľa § 506 Obchodného zákonníka nezanikajú všetky práva a povinnosti strán z tejto zmluvy. Zanikajú len tie práva, ktoré mal dlžník podľa zmluvy voči veriteľovi a im zodpovedajúce povinnosti veriteľa. Povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky odstúpením od zmluvy nezaniká a veriteľovi z tohto dôvodu nemôže vzniknúť podľa § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka nová pohľadávka. Odstúpením sa menia výlučne len podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť splniť; dlžník naďalej nie je povinný splniť dlh v lehotách a za podmienok stanovených v zmluve, ale na požiadanie veriteľa a v plnom rozsahu (celú dlžnú čiastku s úrokmi). Žalobca uviedol, že mu je známy aj iný výklad problematiky uplatňovania zmluvných úrokov po zosplatení, tento však nepovažuje za správny, pretože žiaden zákon neupravuje, že zosplatenie úveru spôsobuje zmenu všetkých zmluvných podmienok. Podľa jeho právneho názoru je potrebné v tomto smere vychádzať z inštitútu vyhlásenia predčasného splnenia záväzku vo vzťahu k teórii práva o zmene a zániku záväzkov majúci za to, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru veriteľom je prejavom vôle veriteľa smerujúcim k zániku povinnosti dlžníka platiť svoj dlh v splátkach a vzniku novej povinnosti, zaplatiť celý dlh jednorazovo v stanovenom termíne. Žiadnym spôsobom z tohto prejavu vôle nevyplýva, že veriteľ mení záväzok dlžníka v ostatných jeho právach a povinnosti. Je účelovo viazaný výlučne na termín splatenia a spôsobu splatenia úveru. Výklad, ku ktorému dospel súd prvej inštancie, že vyhlásením predčasnej splatnosti zaniká záväzok v širšom rozsahu, sa tak neopiera o vyjadrenú vôľu veriteľa, o ustanovenia zákona o zmene záväzku, o ustanovenia zákona o zmluvách o úvere. Akýkoľvek iný výklad, než ten, že veriteľ zmenil záväzok čo do termínu splatnosti, nie však čo do ostatných podmienok úveru, považuje za nesprávny. Aj podľa ust. § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. je zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Jednoznačne teda definuje, aký záväzok vyplýva žalovanému z uzatvorenej zmluvy o úvere, teda záväzok vrátiť veriteľovi poskytnuté finančné prostriedky, zaplatiť úroky a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Zmluva o úvere sa riadi Obchodným

zákonníkom a podľa ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka platí, že veriteľ má nárok na úroky z úveru až do času riadnej úhrady poskytnutého úveru. Zdôraznil, že výklad, ktorý odbreňuje dlžníka od platenia zmluvného úroku by bol až absurdný, pretože privodením stavu predčasného zosplatnenia úveru z dôvodu porušenia povinnosti dlžníka by sa postavenie dlžníka zvýhodnilo v porovnaní s jeho postavením v prípade, ak by povinnosť neporušil. Takyto výklad tak nie je prípustný. Vytyka súdu, že pri svojom rozhodovaní nechal do úvahy skutočnosť, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru sa týka len istiny úveru, zmluvný úrok nebol kapitalizovaný do celkovej dlžnej sumy. Súd tak de facto napriek uzatvorenej zmluve o úvere rozhodol o zániku zmluvnej podmienky v rozpore s platnou právnou úpravou, čím žalobcu bezdôvodne ukrátil o čas zmluvnej odmeny za poskytnutie úveru. Poukázal na viaceré rozhodnutia, najmä Najvyššieho súdu ČR, ktoré nárok na zmluvný úrok po zosplatnení úveru veriteľom priznávajú.

6. Žalobca má za to, že súd postupoval v rozsahu nad rámec zákona, keď vyvodzoval vlastné závery opierajúc sa o všeobecne nezáväznú rozhodnutie iného súdu, ktorého správnosť či zákonnosť skúmaná nebola. Orgán štátu, ktorého postavenie a právomoci zákon upravuje, nie je oprávnený z vlastného rozhodnutia, podľa vlastnej úvahy konať nad rámec svojich zákonných právomocí, keďže takéto konanie príslušný právny predpis neupravuje. Domáha sa buď zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci na prejednanie súdu prvej inštancie, alebo zmeny tak, že žalobe bude v celom rozsahu vyhovieť.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že vie, že jeho povinnosťou je žalobcovi vrátiť peňažné prostriedky, ktoré mu poskytol a zároveň zaplatiť úrok z istiny vo výške 1 141,05 Eur spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 000 Eur od 08. 06. 2017. Je tiež ochotný žalobcovi vyplatiť trovy konania v rozsahu 95,8 %. Je si vedomý svojho konania, ktoré žalobcovi spôsobil a súhlasí s jeho podmienkami, chce to vyplatiť v mesačných splátkach formou splátkového kalendára.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) preskúmal vec v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario. Rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 v napadnutom druhom a závislom treťom výroku rozsudku ako vecne správny potvrdil.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. V dôsledku podaného odvolania žalobcu tak v rozsahu podľa § 379 CSP a z dôvodov podľa § 380 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 2 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom toto rozhodnutie má náležitosti vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcu, ktorý svojim odvolaním napadol len výrok dva a závislý výrok o trovách konania a vzhľadom na odvolacie dôvody uvedené v jeho odvolaní, ktoré sa týkajú nároku na úroky z úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, odvolací súd konštatuje, že po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

11. Z obsahu spisu je zrejmé, že predmetom konania je nárok žalobcu vyplývajúci zo zmluvy, ktorá svojou povahou je bez akýchkoľvek pochybností spotrebiteľskou zmluvou a predmetný vzťah založený touto zmluvou treba posúdiť ako spotrebiteľský, keďže pri uzatváraní zmluvy žalobca (jeho právny predchodca) vystupoval v postavení podnikateľa a žalovaný bol nepochybne v postavení spotrebiteľa. Táto okolnosť v konaní sporná nebola.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Pre veriteľa je teda zmyslom poskytovania úveru zisk s požiadaných peňazí, ktorými voľne disponuje, záujmom veriteľa je dosiahnuť čo najvyšší zisk za udržateľných podmienok pre dlžníka tak, aby tieto mohol dlžník v určitej dobe reálne vrátiť s navýšením sumy o úrok, ktorý predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý nemôže s istinou, ktorú momentálne nemá k dispozícii, nakladať a produkovať zisk. Splátky dlžníka predstavujú nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov a to v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Uvedené predstavuje ideálny priebeh; pre daný vzťah je však typické aj to, že dlžník z rôznych dôvodov dohodnuté podmienky nedodržiava a požičanú sumu prestane

splácať. Veriteľ má v takejto situácii viacero možností, ktoré môže uplatniť. Nemusí teda napr. pristúpiť k zosplatneniu úveru za situácie, keď napr. dlžník nie je schopný finančné prostriedky vrátiť.

13. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplatenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Žalobca v takomto prípade jednostranným právnym úkonom navodil stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných finančných prostriedkov, v dôsledku toho na strane žalobcu odpadá obmedzenie jeho práva disponovať s istinou úveru a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré dlžník už nemôže vracieť v režime výhody splátok. Z tohto dôvodu veriteľ stráca nárok na úroky za požičanie peňažných prostriedkov a nastupuje stav, v ktorom by mal veriteľ vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov. Pokiaľ už teda spotrebiteľ nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, nie je ani dôvod na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by nastal nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmami vynútenia povinnosti a splnenia, veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktoré by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Veriteľ v dôsledku zosplatnenia úveru by naďalej inkasoval úroky, spotrebiteľovi by neboli garantované žiadne práva, ktoré pre neho vyplývali zo zmluvy pred zosplatnením úveru. Veriteľ má teda právo domôcť sa okamžite svojich finančných prostriedkov aj z majetku spotrebiteľa, ktorý treba považovať za širší pojem a má vyššiu garanciu navrátenia poskytnutých finančných prostriedkov.

14. K názoru žalobcu prezentovanom v odvolaní odvolací súd uvádza, že žalobca opomenul skutočnosť, že v tomto prípade ide o spotrebiteľský vzťah, je teda limitovaný právnymi normami spotrebiteľského práva. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch sú zmluvami spotrebiteľskými v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a po vyhlásení ich predčasnej splatnosti môže veriteľ postupovať iba v súlade a za podmienok uvedených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka s tým, že aplikácia ust. § 506 Obchodného zákonníka je vylúčená. Ust. § 565 neupravuje dôvod zániku záväzku, je špeciálnou sankciou za porušenie povinnosti dlžníka, ktorý môže v takomto prípade požadovať zaplatenie celej pohľadávky. Nedochoádza teda k zániku pohľadávky ani k zmene záväzku, v dôsledku sankcie dlžník stráca výhodu splátok. K predčasnému zosplatneniu záväzku došlo konaním veriteľa, predčasné zosplatnenie úveru predstavuje jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi požadovať jednorazové okamžité vrátenie celej požičanej sumy. Rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ v režime riadneho splácania úveru dlžníkom nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa spláca iba postupne (veriteľovi) za čo patrí veriteľovi úrok. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru však vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Pri predčasnom zosplatnení úveru teda veriteľ predčasným zosplatnením navodzuje stav, v ktorom má veriteľ právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru. Pokiaľ teda nastal (po zosplatnení úveru) stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, je povinný zaplatiť úver jednorazovo, niet ani dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu inak patrili za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Jednorazovým zosplatnením úveru vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania vzniká nárok veriteľovi na úroky z omeškania v súlade s ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 a § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Odvolací súd poukazuje pritom na rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 18. 09. 2012 sp. zn. IV. ÚS 479/2012, v ktorom rozhodnutí ústavný súd vyslovil, že považuje za ústavne akceptovateľný výklad rozhodnutia krajského súdu, keď po zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru; teda rozhodnutie súdu prvej inštancie je ústavne konformné.

15. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že žalobcovi vznikol nárok len na úroky z úveru do momentu zosplatnenia, následne už nastúpil režim platenia úrokov z omeškania. Rovnako správne poukázal súd prvej inštancie na nepreukázanie nároku žalobcu na úhradu bližšie nešpecifikovaných a nepreukázaných poplatkov (voči tomuto však ani odôvodnenie odvolania nesmerovalo).

16. Vzhľadom na uvedené, keď odvolací súd zistil aj správnosť výroku o trovách prvoinštančného konania, potvrdil odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch ako vecne správny a správne odôvodnený v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na výsledok odvolacieho konania žalobca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, žalovaný ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, v tomto štádiu žiadne trovy konania nemal.

17. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).